

Farní zpravodaj

2013 / 4
prosinec

Římskokatolická farnost Děkanství Žamberk

CO NAJDETE V TOMTO ČÍSLE?

Vážení čtenáři,

v úvodu zpravodaje, který právě otevíráte, naleznete pastýřský list s povzbuzením, výzvou i požehnáním našeho biskupa Jana do nadcházejícího roku 2014 – nechme se biskupovou výzvou oslovit a připojme se k modlitbám za duchovní povolání.

Hned za slovem pana biskupa najdete krátké střihy ze života, jak je zaznamenala M. Jägerová – situace, do které se zřejmě už každý z nás dospělých někdy dostal a možná by mnohý z nás byl raději, kdyby se zrovna jemu toto nestávalo, protože pak by si nemusel znovu pokládat tu otázku a odpovídat si na ni – *dát, či nedat?*

Následují „zprávy“ (a to i lékařské ☺) o tom, co se událo v našich farnostech – v kostele, kapli, co dělala misijní klubka. Nechybí tradiční rozhovor, tentokrát s člověkem, který je v našem kostele hodně slyšet (a to je velmi dobře) – varhaníkem Petrem Buryškou.

I v tomto čísle najdete krátké příběhy k zamyšlení nad rodinným životem – ať už z literatury nebo ze života. V každé rodině, aby fungovala dobře, se musí někdo zamýšlet nad tím, co a jak naplánovat a udělat. V naší farní rodině tento úkol spočívá na pastorační radě, která bude u nás ve farnosti brzy obnovena. Při své činnosti se pastorační rady řídí stanovami, které ve zkrácené formě přetiskujeme.

V závěru zpravodaje je prosba o finanční podporu nově vznikajícího domácího hospice a již tradiční krátké zprávy, stručné informace o bohoslužbách o vánocích a plánovaných činnostech v naší farnosti.

Hezké počtení Vám přeje RR

PASTÝŘSKÝ LIST KRÁLOVÉHRADECKÉHO BISKUPA MONS. JANA VOKÁLA K JUBILEJNÍMU ROKU 2014

Milovaní bratři a sestry v Kristu,

v příštím roce uplyne 350 let od založení naší diecéze. Prosím Vás, abyste tomuto výročí věnovali pozornost, a to hlavně jeho duchovní rovině – chceme Bohu společně děkovat za to, že nám dává živou a stabilní místní církev, kterou žádné zvraty dějin nedokázaly odradit od hlásání Kristova Evangelia. Zároveň je to příležitost ptát se, jak z těchto bohatých duchovních plodů dnes těžíme my a co k nim svou vlastní službou přidáváme; co k nim máme a můžeme přidávat.

Přeji si, abychom při tom kladli zvláštní důraz na **duchovní povolání**, která jsou výrazem živého společenství církve a zároveň nutným předpokladem jejího dalšího života a růstu. Tímto proto **vyhlašuji jubilejní rok 2014 diecézním Rokem povolání**.

Pamatujme na to především ve svých modlitbách, právě ony jsou účinnějším nástrojem, než si někdy myslíme.

Tímto listem Vás chci také srdečně pozvat k zahájení jubilejního roku při Mši svaté o Slavnosti Matky Boží Panny Marie **1. ledna 2014 ve 14 hodin v katedrále**. Diecézi při ní zasvětime Panně Marii, jejímu Neposkrvněnému Srdci, podobně, jak to letos v říjnu učinil pro celý svět Svatý otec František. Při té příležitosti diecéze dostane také nový znak, v němž holubici Ducha Svatého doplní písmeno M, symbol jména Panny Marie.

Přímo tím navážeme na tradici mariánské úcty, kterou královéhradecká diecéze v minulosti vynikala. Panně Marii jako Královně nad všemi patrony ji zasvětil můj předchůdce biskup Tobiáš Jan Becker přesně před třemi sty lety. Právě on nechal postavit biskupskou rezidenci v Hradci Králové, nad jejíž hlavní vchod umístil sochu Panny Marie v téměř životní velikosti. Matce Boží tehdy svěřil svou diecézi i svůj dům.

Vedeni mateřskou přímlovou a příkladem Panny Marie snažme se v tomto jubilejním roce zřetelněji a důsledněji odpovídat na svá jednotlivá povolání v rodinách, v manželství, ve farnostech, v kněžské a řeholní službě, ve společenství křesťanů i v okolním světě. A zvláště se přimlouvejme modlitbou, poutěmi, eucharistickou adorací a obětmi, z nichž mají mimořádnou hodnotu oběti starých, trpících a nemocných, **za nová povolání duchovní**, která tolik potřebujeme. Zejména mladým lidem vytvářejme prostředí, v němž budou nacházet povzbuzení a odvahu pro závažná a odpovědná rozhodnutí, jak naložit se svým životem.

Celému našemu společenství místní církve ze srdce žehnám z mariánského domu při katedrále Svatého Ducha.

Váš biskup + Jan
*V Hradci Králové o Slavnosti sv. Klementa I., hlavního patrona diecéze,
23. listopadu 2013*

DÁT, ČI NEDAT?

Příběh první

Jasně pondělní ráno, pokud připustíme, že devátá ranní pro někoho může být časná. Ještě jsem nebyla ani nastartovaná na nový den a do toho zvonek. Manžel byl rychlejší, slyším několik nesrozumitelných a úsporných slov, s návratem varovný pohled a utrousí: „Běž si tam, máš tam nějakýho bezdomovce.“ Už jsem si zvykla, že jeho poznámky občas musím neslyšet, těšila jsem se, že uvidím známou tvář. No, nekonalo se. U domovních dveří stojí

drobný mladík, s ruksáčkem na zádech, vlasy delší, leč hladce oholen. A začal povídat. Že od včerejška nejedl, v minulém týdnu hledal v Letohradě zaměstnání, hledá i ubytování atd. atd. Mladík působil sympaticky, mluvil tiše, mírně, zjevná vada řeči mu jistě komplikovala už tak dost komplikovaný život. Trvalé bydliště má na MěÚ v Mostě a tak se zkouší uchytit, kde se dá. Na mou otázku, jak došel zrovna jmenovitě ke mně, jsem dostala překvapující odpověď: „Víte, já se vždycky obracím na věřící, ostatní by mě

poslali do pryč“. To mě dostalo! Kolik lidí ho asi nasměrovalo do naší postranní ulice? Ale já ho teď zachráním! Takže, chcete něco k jídlu? To Vám dám. „No, víte, říkali, že v Hradci Králové je nějaký azylový dům, prý tam můžu jet stopem, ale kdybyste mi mohla dát i nějaké peníze, abych se tam trochu přiblížil ... “ Jasně, každý skaut má denně udělat jeden dobrý skutek, nasytím, přiblížím. S dobrým úmyslem jsem vyběhla do bytu a: To mě nebudete věřit. V pondělí po pouti sv. Rozálie jsme neměli ani koláč (které jsem ani nepekla), ale co je horší, ani patku chleba. V nastalém zmatku jsem popadla krabici sušenek a něco „na přiblížení“ a s pocitem trapnosti sešla dolů. Asi koukal. A nekonečně se omlouval, děkoval a odešel.

Příběh druhý

Postní neděle, možná před 20 lety. Právě jsem se chystala na Křížovou cestu a do toho zase zvonek. V té době jsme bydleli u hlavní silnice, často zvonil i tehdy, kdy k nám ani nikdo nešel. Tentokrát šel, a zrovna dva. Nejdřív si ověřili, zda jsem opravdu ta paní z farní rady. Vyjmenovali i dvě mě známá jména z naší farnosti, na které se taky obrátili, ale ten, kdo je bude zachraňovat, budu teď JÁ! Nevím, jak dlouho museli vymýšlet příběh o hledání matky jednoho z nich v Pardubicích, kde se hledání protáhlo tak, že utratili všechny peníze. Teď mají hlad a musí se dostat domů. Oni spěchali na autobus, já na Křížovou cestu. V obýváku jsem přeskákala ležící rodinu před obrazovkou, vzala nějaký peníz, cestou nabalila pár buchet (to jsem upečené měla) a s pocitem, že jsem se snad nezpronevěřila funkci člena farní rady, předala. Jejich udivené pohledy vidím ještě dnes. Četla jsem v nich, že asi nevím, kolik stojí autobus k nim domů. Tak zpět, ... když jsem přeskakovala natažené nohy v obýváku podruhé, varovný pohled a otázka manžela už mě měly zastavit. Na otázku, „kdo tam je?“, jsem jen v letu odpověděla: „To mě nebudeš věřit“. Měla jsem pravdu, nevěří dodnes. Doletěla jsem ke dveřím a přidala další peníz. Poněkud spokojenější, opsali si moji adresu (asi ji pak rádi ztratili) a kvapně se rozloučili. Spěchali. Na autobus. Do Ostravy!

Příběh třetí, čtvrtý, pátý, šestý ...

V zaměstnání jsem se mnoho let setkávala s lidmi, kteří se i svým zaviněním dostávali do podobných problémů. Několikrát se stalo, že ...

Ale to už vážně psát nemůžu, už si jistě i vy ťukáte na čelo.

A tak především v tomto nastávajícím čase vánočním, vyvstává i tato věčná otázka: DÁT ČI NEDAT? Dalo by se vážně diskutovat o tom, kdy naivně skočíme na lep chytrákovi, kdy počítají s naší slušností (blbostí), a kdy pomůžeme člověku přežít do druhého dne.

Navíc, pokud musíme dostat pověsti člověka věřícího, neřkuli člena farní rady ☺.

Jaké zkušenosti s tím máte Vy? Je Vám vždycky jasné, kdy dát, či nedat? A nechlácholíme si případnou almužnou jen své svědomí?

Jen teď doufám, že žamberský Farní zpravodaj nečtou někde pod mostem. Podotýkám, že můj manžel je po zkušenostech jistá pojistka proti dalším bezdomovcům u našich dveří, kteří míří na konec republiky.

PS: Ale chleba už většinou máme.

Marie Jägerová

ZÁMECKÁ KAPLE

Dne 16. listopadu 2013 jsme mohli při mši svaté obdivovat krásně zrestaurovanou zámeckou kapli. Bohu díky, spojenými silami se podařila dobrá věc – každý se zapojil podle svých možností a z výsledku se budeme moci radovat dlouhou dobu.

Rodina Parishů poskytla finanční zajištění, P. Oldřich se podílel na organizování, parta ochotných mužů přivezla a postavila lešení, restaurátoři odvedli poctivě odbornou práci, pak zase muži rozebrali a odvezli lešení, pan Zd. Bureš ještě provedl nejnnutnější opravy dřevorezeb na bočních oltářích a nakonec pilné ruce žen

uklízely po tři dny, aby při podvečerní mši sv. jsme mohli přijmout i ten největší dar Boží Lásky v krásném a čistém prostředí zámecké kaple.

Bůh požehnal spojenému úsilí a poctivá snaha přinesla krásný výsledek. Kéž se tedy radujeme a děkujeme Bohu i všem účastníkům a ať se každý snažíme také přispívat ke každému dobrému dílu, a tak umožňovat prožívat lepší, krásnější a tím i šťastnější život.

Vždyť všechny schopnosti jsou hřivny, které máme využít k rozmnožení dobra, pokoje, lásky a krásy na cestě do nebeského domova.

Zdiša Králová

PŘIŠEL K NÁM MIKULÁŠ

Tak jako každý rok, i letos se na svátek sv. Mikuláše uskutečnila dětská mše svatá. Sešli jsme se v nově opravené záměcké kapli, abychom společně očekávali příchod sv. Mikuláše a jeho doprovodu. Ten přišel hned po skončení mše a přivedl s sebou anděla a čerty. Mikuláš pověděl dětem zajímavý příběh, a poté se jich ptal na jejich chování během roku. A hned po té, co čerti za velkého rámusu zjistili, že není nikdo, koho by si mohli odnést, nás anděl podělil balíčky se spoustou dobrot. Když jsme se s vzácnou návštěvou rozloučili, zazpívali jsme si ještě společně několik pěkných písní z Hosany a rozešli se s hřejivým pocitem u srdce domů. Tak zase příští rok nashledanou.

Jitka Moskvová

LÉTAJÍCÍ ANDĚLÍČEK

Pohádkový příběh pro čtenáře bez rozdílu věku.

V kostele sv. Václava máme na hlavním oltáři létajícího andělíčka. Rozhodl se, že už nebude trpět bolest. Uvazovali ho dráty a provázky, občas jej bodnul hřebík a tak odletěl z posedu. Ale létat neuměl, při startu urazil staršímu anděli část ruky a přistál za oltářem velmi potlučen. Zaplat' pámbu, je živý, uzdravil se, zotavil a s pomocí odletěl na svoje místo. Jeho bráška na druhé straně, také nad svatostánkem, už, už chtěl také letět, ale raději se pevně drží. Všichni na oltáři věříme, že nás už nebude nikdo trápit a nevíme jak odehnat červotoče.

Létající andělíček nad svatostánkem je vpravo nahoře

ZPRÁVA O "ZDRAVOTNÍM" STAVU OLTÁŘE

V r. 2010 byl oltář sv. Václava restaurován a zbaven nánosů prachu. Současně byly zpevněny části v havarijním stavu.

Nosná konstrukce je zhotovena převážně ze dřevin, které "chutnají" pilným červotočům. Krásní andělé jsou velmi rozbolavěli.

Lépe na tom nejsou ani ostatní cenné řezbářské ozdobné části, které jsou přichyceny hřebíky.

V minulých dobách naši kutilové předkové do různých míst oltáře zatloukali hřebíky, aby na ně připevňovali zejména mladé břízky.

Musíme se k celému dědictví zachovat ohleduplně, jak doporučují restaurátoři. Zatím dlouhodobě běží debata o tom, kdy se bude muset oltář restaurovat neodkladně.

Zdeněk Bureš st.

Pozn.: Pro revizi a čištění hlavního oltáře v roce 2010 bylo třeba postavit vysoké lešení až pod klenbu kostela. Byla to stavebně složitá věc, nezbylo, než stojky umístit i na samotný obětní stůl. Přikryli jsme jej tedy folií, položili silnou fošnu a hurá nahoru. Byli jsme tak ve třetím, čtvrtém patře, když se v kostele objevily ženy s rezolutním požadavkem. Když už to lešení nechceme zase zbourat, musíme to celé alespoň nadzvednout, aby si mohly vyndat ubrus. Uznali jsme naši fatální chybu, omluvili se, ale běloučký ubrus pod lešením už zůstal do ukončení celé akce. Kdo ví, jak se tenkrát na celý spor díval náš andělíček.

MISIJNÍ AKTIVITY V ŽAMBERKU: ZÁŘÍ - PROSINEC 2013

V neděli 13. října se odpoledne uskutečnil cyklovýlet do Brandýsa nad Orlicí a Chocně spojený s návštěvou kaple v Klopotech, zasvěcené Panně Marii. Počasí bylo slunečné a tak jsme se mohli zastavit na prolézačkách v choceňském parku, důsledkem čehož byly děti veselé a dokonce jim zbyly ještě síly na zpáteční cestu. Vrátili jsme se již za tmy, ale naštěstí se nikomu nic nestalo.

V sobotu 19. října od 20 hodin se v chrámu sv. Václava uskutečnily

modlitby za misie, misionáře. V kostele byly také k dispozici nové kalendáře a další misijní materiály, které pro vás připravilo Papežské misijní dílo. Děkujeme za vaše dary, které jste za kalendáře a růžence poskytli - částka 2327 Kč byla odeslána na podporu projektů pro děti v bídě.

Koncem listopadu se sešli rodiče a děti na faře, aby vyrobili svícný, obrázky a přáníčka, které budou za dobrovolný příspěvek nabízet 4. adventní neděli po mši svaté na faře v Žamberku. Budete moci shlédnout i nový dokument o životě sirotků na Srí Lance „Oázy perlového ostrova“.

V adventu mají děti možnost našetřit penízky na Jeden dárek navíc a pomoci tak kamarádovi z chudší země. Společně jsme poděkovali za vše dobré při adoraci po rorátní mši svaté.

Za misijní klubko *Marie Souradová*

ZE ŽIVOTA MISIJNÍHO KLUBKA VE SLATINĚ NAD ZDOBNICÍ

Od začátku školního roku se s Misijním klubkem scházíme na pravidelných setkáních. Společně se s dětmi modlíme za děti v misiích, promítáme krátké misijní filmy, máme připravené katecheze k svátkům liturgického roku, děti se seznamují s biblickými příběhy a s jednotlivými svátostmi, vyrábíme dárky na jarmark a najdeme si čas také na zpívání, hry i soutěže.

V měsíci říjnu jsme si víc připomínali modlitbu růžence a děti dostaly růženec misijní

a připravovali jsme se na oslavy světového dne modliteb za misie, které organizuje Papežské misijní dílo šíření víry. Tento den je spojený s finanční sbírkou, z níž se pravidelně podporují projekty na pomoc nejpotřebnějším dnes přibližně v 1100 misijních diecézích. S dalšími dětmi z klubek jsme se zúčastnili misijní bohoslužby pro rodiny s dětmi v Rychnově, kde jsme zpívali misijní a africké písničky, Hymnu Papežského misijního díla dětí a v obětním průvodu děti představovaly obyvatele jednotlivých kontinentů. Věřící si připomenuli slova papeže Františka, že víra je vzácným Božím darem, který otvírá naši mysl poznání a láске k Bohu. Bůh

s námi chce vstoupit do vztahu a umožnit nám podílet se na jeho vlastním životě, aby

učinil náš život smysluplnější, lepší a krásnější. A i ti nejmenší misionáři mají nést zprávu o Boží lásce všude, kam přijdou. 16. října jsme ve Slatině zorganizovali drakiádu s opěkačkou a několik večerů misijního tvoření pro maminky. Po domluvě s otcem Oldřichem jsme v kostele Sv. Rodiny v Líšnici připravili na začátku listopadu Misijní jarmark. Nabídlí jsme zde zdobené svíčky, svícny, svíčky misio, květinové vazby i knížky o misiích a dětmi malované Pohledy pro misie. Děkujeme panu kostelníkovi A. Břizovi za pomoc s instalací jarmarku a všem líšnickým farníkům za příspěvky a dary! Mohli jsme tak podpořit projekt PMD na záchranu dětí trpících hladem částkou 1.022,- Kč. 10. listopadu jsme se zúčastnili besedy s národním ředitelem Papežských misijních děl v Zambii P. Bernardem Makadani Zulu v Dobrouči, kterému jsme s klubkem přichystali dort a dárky. O jeho návštěvě v ČR se můžete dozvědět víc na misijním webu. Do konce roku chceme s dětmi připravit Misijní bonbónek. Na setkání si děti vyrobily misijní pokladničku a střádají peníze za bonbónek, který si 1x týdně odřeknou. Tento nastřádaný „poklad“ pošleme na účet PMD, odkud bude částka odeslána do misijních zemí a pomůže chudým dětem. Výtěžek z jarmarku na Adventní výstavě 30. 11. v budově Zdobnice darujeme na Jeden dárek navíc - na stavbu mateřské školy pro 350 chudých dětí. Podrobné informace o Vánočním dárku pro děti v Africe najdete zde: <http://www.missio.cz/headline/vanocni-darek-pro-deti-v-africe/> Budeme rádi, když se k nám přidáte a prožijete letošní Advent a Vánoce sdílením s druhými. Než budeme slavit vánoční svátky, sejdem se při setkání s názvem „Ježíš přišel pro všechny“ a s dětmi v ZŠ Písečná budeme vyrábět vánoční ozdoby, perníčky a betlémy. S těmi pak o Vánocích navštívíme v naší farnosti babičky, dědečky a nemocné.

Na závěr Vám chceme popřát spolu s pracovníky PMD: Pastýře u Betléma příchodem anděla prozářila sláva Páně. Ať stejnou překvapující září a radost Boží přítomnosti šíříme všude kolem sebe po celý rok 2014!

Za Misijní klubko ve Slatině nad Zdobnicí
Diecézní ředitelka PMD, *Bronislava Halbrštátová*, www.missio.cz

ROZHOVOR S PETREM BURYŠKOU

Hudba nás povznáší a inspiruje. Provází nás životem od narození až do jeho konce. Jak je pro nás běžné zapnout knoflík rádia, či jiných novodobých technických vymožeností, tak možná přijímáme se samozřejmostí i to, že zní hudba i našim kostelem. Již přes 10let mše sv. doprovází na varhany Petr Buryška. Dojíždí z Letohradu, třeba i na kole a za každého počasí, se snaží vykonávat svou službu varhaníka.

Varhany nejsou běžný hudební nástroj, čím jsi svoji muzikální dráhu začínal a jak ses ke hře na varhany dostal?

Nejsem varhaník v pravém slova smyslu. Učil jsem se pět let hře na klavír u pana učitele Killera, víceméně z donucení. Potom jsem šel studovat na železniční průmyslovku do Letohradu. Měli jsme tam spolužáka, Honzu Štoka. Jeho otec i strýc byli varhaníci, matka učitelkou hudby a on “majitel” absolutního sluchu. Založil školní orchestr. Shodou okolností měl štěstí i na dobré studenty-hráče a tak na onu dobu to byl band skutečně slušných kvalit. I když jsem v této době nějaký veliký fanda muziky nebyl, tak nejen že mne k hudbě opět dostal, ale předal mi i dost ze svých bohatých muzikálních a hlavně

praktických zkušeností. Když jsem začal absolvovat čtvrtý ročník průmyslovky, tak se náhle uvolnilo místo klavíristy v tanečním orchestru *Melodie*, hrajícím tehdy pod firmou Montostav v Liticích n. O. a já rovnýma nohama vlétl do podzimní taneční a zimní plesové sezóny. Pochopitelně k nevoli rodičů.

“Maturita na krku a ty si seženeš nějaké tancovačky po nocích“, ale nakonec to překousli a já odmaturoval i s oním hraním v orchestru. Tam jsem ale dostal především tu praktickou hudební školu. Od roku 1968 jsem si téměř pravidelně zahrál na Vánoce na bastrombón v orchestru při doprovodu chrámového sboru, kde zpívala soprán moje babička. To bylo v dobách, kdy sbor vedl regenschori pan Bříza.

V roce 1971 jsem se přičlenil do Letohradu a občas si tam příležitostně někde zahrál, případně jsem i aranžoval skladby pro taneční orchestr z Mistrovic. Rodiče bydleli v Žamberku a tak jak jsem za nimi jezdil, navštěvoval jsem i nedělní mše svaté ve zdejších kostele. Občas jsem si zapreludoval, když pan Killer šel v doprovodu pana doktora Cimprika nebo pana Strnada ke sv. přijímání. Až jednou Pan doktor na mne již čekal u vchodu na kůr, že pan Killer je nemocen, zda bych mohl odehrát tu dnešní nedělní mši svatou, jinak že tedy bude pouze tichá! Pamatuji se na to jako dnes! Na kůru byla přítomna, mimo jiné, paní učitelka Dolečková i pan Strnad, a tak nějak prosebně na mne koukali. Bylo asi 9 hodin a deset minut, na nějaké dlouhé rozmyšlení nebyl čas. Tak jsem kývnul!

“Vybereme nějakou jednoduchou mešní“, shodli se unisono oba muzikologové a vybrali číslo 512.

To vím dnes, tenkrát to pro mne bylo „něco ku hraní v C dur“. Kancionál tam nebyl, nač by ho nakonec slepý pan Killer tehdy potřeboval, a tak mi dali pouze zpěvník se základní melodickou linkou a já harmonizoval dle nejlepšího vědomí a svědomí. Ordinárium se odzpívalo pouze „a cappella“, tedy bez varhanního doprovodu. I když vím, že jsem to neharmonizoval úplně dobře, mše svatá dospěla až ke konci a já měl křest ohněm za sebou.

A čas plynul, pan Killer vážně onemocněl a zemřel, i paní Dolečková na podzim v roce 2000 přišla o život. Tak jsme potom společně s Mgr. Lenkou Lipenskou táhli tu kládu varhaníků dál. Lenku nakonec život odvál, takže hraní v Žamberku bylo prakticky již nad její síly a tudíž jsem zbyl sám.

Každopádně vím, že k dokonalosti mé hry hodně schází, ale zatím se nikdo jiný nepřihlásil.

V tvém životním povolání nezvítěžila hudba, ale mašinky. Měl jsi dilema, nebo už ve škole ti bylo jasné, co chceš v životě dělat?

V době výběru školy, případně povolání, jsem byl z hudby v podstatě otrávený. Každopádně mne bavily “mašinky“, tedy železniční provoz. Což by nasvědčovalo tomu, že se pokusím dostat na železniční průmyslovku v České Třebové. Ale maminka mne z tohoto úmyslu zrazovala:

“Ty seš na spaní, jako já a potom budu trnout, kde nebo kdy ve službě zaspíš a stane se neštěstí“, rozmlouvala mi mé počáteční úmysly.

Tak jsem šel tedy na letohradskou průmyslovku. Bylo to téměř doma, tedy bez nutnosti internátu a s tím zaspáním v budoucím zaměstnání, to již nebylo také tak akutní. Nakonec jsem stejně ze své vlastní vůle po třech letech od drážních staveb dezertoval a nastoupil do železničního provozu. Přes funkci signalisty (výhybkáře), až k profesi výpravčího, nejprve v Doudlebách n. O., posléze Lichkově a Letohradě. Pochopitelně jsem si musel udělat diferenční zkoušky a ty jsem dělal svépomocí dálkově. A protože mne práce bavila a stala se pro mne více než zaměstnáním, byl jsem od roku 1975, ač nestraník, ustanoven do funkce technického náměstka v železniční stanici Letohrad (interně se funkce jmenuje inženýr železniční dopravy), kde jsem pracoval až do roku 2004.

V žambereckém kostele zní často varhany společně s houslemi Jana Dostála. Jak tato spolupráce vznikla?

S Honzou jsme se znali v podstatě roky z účinkování v příležitostném chrámovém orchestru, kde byl pochopitelně obsazen ve skupině smyčců. V roce 1979 v Letohradě uváděli zdejší divadelní ochotníci operetu J. Strausse Cikánský baron a já byl pověřen dirigováním tohoto téměř klasického Straussova „díla“(… kdybych věděl, do čeho se vrhám, tak to vzdám hned!). Protože jsem musel také sehnat a obsadit orchestr, tak pochopitelně do smyčců byl povolán i Honza Dostál a od té doby účinkoval ve všech dalších uváděných operetách či hrách se zpěvy. A později dospěli k těmto produkcím i jeho dcera a syn, přesně tak, jako začali být platnými členy chrámového orchestru

v žambereckém kostele. A Honza, pokud není někde v cizině, jak pracovně, případně jako hráč cimbálové muziky, tak se podílí na instrumentálních výplních mši svatých.

Máš ze svých muzikantských let nějakou příhodu?

Z uváděných operet bych toho měl dost, ale to by asi nebylo teď „to pravé ořechové“. A to, že se opozdil autobus, případně vůbec nejel, nebo jsem si popletl začátek bohoslužby a z toho důvodu začal hrát až někdy k obětování, to zase až tak veselé příhody nejsou. Ale vzpomínám si právě na toho spolužáka z průmyslovky, a jeho, resp. školní příhodu, o čemž jsme věděli a on nám to znovu připomněl letos na třídním srazu.

Honza mimo jiné hrál i na varhany a chodil občas jak za otce v Náchodě, tak i za strýce zaskakovat. Bohužel se to ale doneslo do školy a ředitel si ho tenkrát zavolał a víceméně mu tuto činnost zakázal, i když se Honza ohrazoval, že potřebuje cvičit a jinde než v kostele varhany nejsou. Ale co se dalo dělat, zákaz tedy dodržíval. Bylo to asi ve třetáku (tak je to už téměř padesát let), tehdy si ho „soudruh ředitel“ opět zavolał a ptal se ho, zda dodržíme zákaz hraní na varhany v kostele. Což mu Honza potvrdil. On pokýval hlavou a pokračoval, že tento zákaz na tuto neděli ruší, protože místní varhaník je nemocný (mám ten dojem, že to byla „slečna varhanice“) a někdo z vychovatelů na internátě má objednanu mši svatou obětovanou za rodiče z obojí strany a přijedou mu i příbuzní ze Slovenska a byla by to ostuda, kdyby se nehrálo. A je to projednáno i po stranické linii, (...) a pro jednou se svět nezboří. To si asi jen pomyslel, ale nahlas to neřekl!). Tak tedy Honza nastoupil na nedělní suplování, a protože se to patřičně po škole v předstihu rozkřiklo, tak účast na této nedělní mši svaté byla abnormálně velká, především z řad studentů průmyslovky. Což se zase odrazilo v negativním hodnocení místní organizace KSČ a Honzovi bylo opět připomenuto, že se tedy tuto neděli jednalo skutečně o vzácnou výjimku a onen předchozí zákaz platí i nadále!

Jakou hudbu rád posloucháš?

Především melodickou! Někaké „techno“ s neustále se opakujícími stejnými 16-ti taktů a stupidním textem, to už pro mne není!

Jak je na tom varhaník v zimě, kdy vládne všeprostopující chlad. Není hrát někdy problém?

Nejhorší to je na prsty! Klaviatura je promrzlá a tak třeba odehrát píseň, která má dvě nebo tři sloky, je už dost problém. Doufáme, že se dočkáme vrchního ohřívání, které se nepovedlo zprovoznit minulou zimu. Ale museli jsme to vydržet! Uvádím to úmyslně v množném čísle, protože tu nejhorší zimu odehrála již zmíněná Mgr. Lenka Lipenská, neboť já byl v té době nemocen.

A když začnou povolovat mrazy, tak se zase do kostela natáhne vlhkost a zůstávají „viset“ některé tóny, což je snad víc nepříjemné, než ta zima!

Bliží se vánoční svátky, čas koled. Které období máš jako varhaník nejradši?

Ne, že bych neměl rád Vánoce. Pro mne jsou „Vánoce“, především půlnoční mše! Bez té, a především bez vlastního účinkování na tomto „startu Vánoc“, bych si vánoční svátky nedovedl představit. Dvakrát jsem ji z důvodu zdravotního stavu nemohl absolvovat a nestydím se říci, že jsem to tajně obřečel pod peřinou. I když více než Vánoce mne ale bere Advent! Je to také možná tím, že si vzpomenu na dětství, jak své, tak i našich dětí, předvánoční pečení cukroví a vánoční výzdobu ve výkladních skříních obchodů. Pochopitelně daleko skromnější než dnes, ale umístěvanou tam až skutečně v čas, kdy to bylo aktuální, ne od září!

Když se o 1. adventní neděli zpívá Co již dávní proroci, tak to je pro mne už takové předvánoční pohlazení. A u toho si vzpomenu na Zdeňka Strnada. V době, když ze zdravotních důvodů se již „nevyšplhal“ na kůr, tak se alespoň vždy ujistil, že se tato píseň bude zpívat. Což jsem mu rád potvrdil na jeho obvyklém místě v první řadě druhého bloku lavic.

„Nakonec, co jiného bys tam dal. A ono se to pěkně zpívá ...“, byla jeho slova, doprovázená souhlasným pokýváním hlavou a už to listoval ve zpěvníku.

Vánoce utečou jako voda a tak právě to období čtyř adventních nedělí, to očekávání příchodu Božího narození, mám nejraději. I s přípravami! Jen kdyby nebyly rok od roku hektičtější! Právě každý rok si říkám: „A příští rok všechno hodím za hlavu a Advent si užiju v klidu a pohodě!“

A ono to je nakonec ještě horší, než ten rok předcházející!

Já mám rád všeobecně všechny svátky! Patřilo to i k tradici v naší rodině. Jsou takovým mezníkem v běžném roce a s charakteristickými chrámovými písněmi, které se zpívají právě třeba většinou pouze jednou za rok. Pokud vezmu jen namátkou: Ejhle, oltář Hospodinův září, to se zpívá pouze na svátek Cyrila a Metoděje, a mohl bych jmenovat i další.

Ale skutečně nejslavnostněji na mne působí velikonoční Vzkříšení. Právě, když jsem pověřen a zazpívám chvalozpěv Sláva na výsostech Bohu a potom následuje Gloria za zvonění zvonků ministrantů – to mi běhá mráz po zádech.

Snad ještě takovou poznámku! Po několik let sleduji, kdy, resp. v kolik hodin zazpívám onen chvalozpěv. Tak je to v rozmezí 21.16 – 21.19 hod a já potom říkám, že jsem v tento čas vlastně zahájil Velikonoce v Žamberku. V letošním roce to bylo ve 21.17 hod.

Děkuji za rozhovor a také Ti děkuji za sebe i za naši farnost, za ty krásné tóny, které se linou Tvoji zásluhou z kůru. Přeji Ti do dalších let především dobré zdraví, hodně krásných melodií a také pěkné a požehnané svátky.

Eva Šípková

KRABICE

Holčička připravovala dárek k Vánocům. Balila krabici do obrovského kusu drahého zlatavého papíru a příkrášlovala ji lesknoucími se ozdobami a barevnou stuhou.

„Co to děláš?!“ Vyčetl jí otec. „Tolik papíru přijde nazmar! Víš, kolik stojí?“

Holčička si přitiskla krabici k sobě a se slzami v očích utekla do kouta.

O Štědrém večeru holčička přinesla krabici ve zlatém papíru tatínkovi. „To je pro tebe, tatí,“ šeptla.

Otec zjhl. Asi byl na ni příliš tvrdý. Vždyť to byl dárek pro něj. Rozvázal tedy pomalu stuhu, trpělivě rozbaloval obrovský papír a pomalu krabici otevřel. Byla prázdná.

To ho rozzlobilo: „To jsi zničila všechnen papír jen kvůli nějaké krabici?“ Holčičce se opět nahruly slzy do očí: „Ale ona není prázdná! Dala jsem do ní milion pusinek.“

Proto má jeden muž na svém pracovním stole krabici od bot. „Vždyť je prázdná,“ diví se všichni. „Není. Je plná lásky mojí holčičky,“ odpoví pokaždé.

Z knihy Ptačí zpěv pro duši, Bruno Ferrero

MANŽELSKÉ SETKÁNÍ

Letos v dubnu a listopadu jsme se zúčastnili manželských setkání v Albeřicích v Krkonoších. Na nějaký víkend pro manžele jsme se chystali už asi 10 let, ale buď nebylo hlídání pro děti nebo peníze nebo se nám nehodil termín. Až letos jsme si přečetli nabídku v IKD a rozjeli se do Krkonoš. A byly to moc příjemné víkendy. Jednak jsme si odpočinuli od každodenních povinností, protože co se týká ubytování a jídla, bylo o nás

dobře postaráno. Ale hlavní byl program. Zúčastnili jsme se besed a přednášek o komunikaci v manželství, síle odpuštění, jak vybudovat pevné základy, o lásce, vlivu rodiny atd. Měli jsme prostor na témata, na která v každodenním shonu není čas, ujasnit si svoje názory, postoje či potřeby, neboť o dobré vztahy je třeba celoživotně pečovat.

V Albeřicích v Domě setkání je kaple, kde jsme každé ráno začínali modlitbou a také za námi přijel pan farář, který se nám dle potřeby věnoval. A jít na mši svatou v pantoflích je také dobrý luxus. Také byl čas na procházku, večer jsme poseděli u krbu, uspořádali si country večer a popovídali si navzájem. Zažili jsme atmosféru přátelství, sdílení a radosti. Co říci závěrem? Dobré manželství je dar, za který bychom měli děkovat Pánu a snažit se každý pracovat sám na sobě.

Lída a Pepa Kladiví

Z KNIHY O MANŽELSTVÍ S ÚSMĚVEM (BRUCE LANSKY)

- *Lady Asterová:* Kdybyste byl můj manžel, dala bych vám do čaje jed. *Churchill:* Madam, kdybyste byla moje žena, vypil bych ho.
- V srpnu jsme s Morisem oslavili 38. výročí svatby. A víte, co jsem si uvědomila? Že kdybych ho byla zabila hned poprvé, co mě to napadlo, teď už bych byla z vězení dávno venku.
- Ženatí muži mají rádi večeri na stole, když přijdou domů ... Vdané ženy také.
- Proč se žena tolik let snaží změnit mužovy zvyky, a pak si stěžuje, že to není ten muž, kterého si brala?

PASTORAČNÍ RADA

V nedávné době proběhly v naší farnosti volby do pastorační rady. Jak již zřejmě víte (a jak zveřejnila volební komise a při mši svaté ohlásil p. farář) do farní rady byli zvoleni: Marek Faltus, Ondřej Jäger, Josef Kladivo a Marie Jägerová (podrobnější informace viz web farnosti). Velmi brzy tedy pastorační rada zahájí činnost v novém složení. Pro všechny čtenáře při této příležitosti v tomto vydání uvádíme zkrácenou verzi stanov platných pro pastorační rady farnosti v Královéhradecké diecézi. Zároveň žádáme všechny farníky o modlitbu za členy farní rady – ať pracuje v Duchu svatém a její činnost je pozhnáním pro celé naše farní společenství.

RR

STANOVY PASTORAČNÍ RADY FARNOSTI KRÁLOVÉHRADECKÉ DIECÉZE

I.

Základní ustanovení

1. Pastorační rada (dále jen PR) je poradním a pracovním orgánem faráře, administrátora, nebo moderátora společné duchovní správy.
2. PR spolupracuje s farářem při vytváření farní obce tak, aby byla živým společenstvím věřících. Pro plodnou činnost PR je společná modlitba a vzájemná důvěra mezi všemi zúčastněnými základním předpokladem.
3. Na základě povinnosti všech věřících podílet se na učitelském, pastýřském a kněžském úřadě (všeobecné kněžství) nese pastorační rada spoluodpovědnost za šíření poselství spásy a proměnu pozemského řádu duchem evangelia.
4. Úkolem PR je spolu s farářem posuzovat otázky týkající se farnosti, radit se o nich, nalézat možnosti řešení, usnášet se na opatřeních, poskytovat součinnost při jejich realizaci nebo je přímo realizovat.

II.

Složení pastorační rady

1. Pastorační radu tvoří:
 - a) farář a ostatní duchovní trvale činní ve farnosti,
 - b) po jednom delegátu církevních sdružení (např. Charity) a farností spravovaných excurrento, které nemají vlastní pastorační radu,
 - c) 2 – 6 členů zvolených farním společenstvím a 2 – 6 členů kdykoliv jmenovaných farářem podle jeho uvážení,
- D) předsedou pastorační rady je vždy farář.

III.

Ustavení pastorační rady

1. Do jednoho měsíce po volbách svolá předseda všechny členy PR k ustavujícímu zasedání.
2. Před termínem konání ustavujícího zasedání jsou členové PR uvedeni do funkce předsedou PR a složením slibu a předáním dekretu.
3. Na ustavujícím zasedání PR zvolí místopředsedu a sekretáře z členů PR.

4. Datum ustavení PR se jmenným seznamem členů a funkcí oznámí předseda do jednoho měsíce farnímu společenství.

IV. Způsob práce

1. Zasedání rady svolává a řídí předseda. Tuto povinnost může přenést na místopředsedu jen pro určitý případ.
2. Za korespondenci a zápisy ze zasedání PR je odpovědný sekretář.
3. Pravidelná zasedání PR se konají alespoň 4x do roka
4. Mimořádné zasedání PR může být svoláno z rozhodnutí předsedy nebo na požádání minimálně jedné třetiny členů PR.
5. Každý člen PR má právo do 14 dnů před zasedáním PR písemně navrhnout, o čem má PR jednat.
6. Návrh předložený během zasedání bude zařazen na program jednání po schválení nadpoloviční většinou přítomných členů PR.
7. Hlasovací právo mají všichni členové PR.
 - a) je-li sporné, jaký názor má většina, dá předsedající hlasovat;
 - b) PR je schopna vyjádřit svůj názor, je-li přítomna nadpoloviční většina členů PR;
 - c) žádá-li většina přítomných tajně hlasování, je třeba to respektovat.
8. Při rovnosti hlasů, nebo nesouhlasí-li předseda s názorem většiny, odkládá se realizace do příštího zasedání, kdy se o věci znovu jedná. Nedojde-li opět k dohodě, je o záležitosti předsedou PR informován diecézní biskup, který o záležitosti rozhodne.
9. Během každého zasedání se pořizuje zápis, který musí podepsat předseda a zapisovatel. Zápisy se archivují.
10. Zasedání PR je přístupné veřejnosti. Veřejnost se účastní zasedání pouze jako hosté a nemá právo bez svolení PR do jednání zasahovat. Jsou-li proti účasti veřejnosti oprávněné námitky, rozhodne PR konat zasedání neveřejně. Pak jsou všichni členové PR vázáni mlčenlivostí.
11. PR informuje věřící o své činnosti běžným způsobem (oznámením na vývěškách v kostele, ohláškami při bohoslužbách, ve farním časopisu). Kromě toho má jednou ročně vydat pastorační zprávu.

***Poznámka:** Text je stručným výtahem stanov pastorační rady, jak je vydala královéhradecká diecéze. Úplné znění naleznete u sekretáře PR nebo na webových stránkách této diecéze.*

V RYCHNOVĚ NAD KNĚŽNOU VZNIKÁ DOMÁCÍ HOSPIC

Hospicová péče poskytuje nevyléčitelně nemocným pacientům úlevu od bolesti a dalších symptomů. Podporuje život, avšak pohlíží na umírání jako na přirozený proces. Neusiluje ani o urychlení, ani o oddálení smrti. Obsahuje psychologické a duchovní aspekty péče o pacienta a nabízí systém podpory, který pomáhá rodinám zvládat období pacientovy nemoci a období zármutku.

Kdo jsme?

Nově vznikající Domácí hospic Setkání je obecně prospěšná společnost, která chce poskytovat zdravotní i lidskou podporu terminálně nemocným pacientům a jejich rodinám v jejich domácím prostředí.

Naším posláním bude umožnit pacientům s vážným onemocněním, u kterých již není nutná nemocniční péče, důstojně a v kruhu své rodiny a přátel prožít poslední etapu svého života.

Jak nás můžete podpořit?

Péče domácích hospiců není zatím hrazena z veřejného zdravotního pojištění, ale v současnosti pouze z příspěvků a darů. Proto si dovoluujeme obrátit se na Vás s prosbou o finanční či materiální pomoc.

Svou podporou umožníte i Vy nevléčitelně nemocným žít na konci života tak, jak si přejí.

Pokud máte zájem podpořit činnost Domácího hospice Setkání, můžete využít těchto možností:

finančním darem na účet 107-5655350207/0100

zřízením trvalého platebního příkazu z Vašeho konta

darováním zdravotnické pomůcky či jiných věcí potřebných pro naši činnost

příspěvkem na níže uvedený materiál nebo jeho koupí

Dávkovač 20 000,-

Odsávačka 3 500,-

Zdravotní brašny 5 000,-

Kyslíkový koncentrátor 65 000,-

Počítač + software 15 000,-

Auto

Zimní/letní gummy na auta

Notebook 9 000,-

Tiskárna 3 000,-

Náplně do tiskárny

Trezory na opiáty 1000,-

Papírenské zboží (papíry, šanony...)

Zdravotnický materiál z lékárny

Darované finanční prostředky a materiální dary budou použity na zajištění chodu Domácího hospice.

Děkujeme Vám za podporu.

Za hospic Setkání Mgr. Andrea Kolaříková

733 606 623, hospic.setkani@seznam.cz

KRÁTKÉ ZPRÁVY A VÝZVY Z FARNOSTI

- Odletěl nám anděl. Pokud naše paměť sahá, byl vždýcky na svatostánku hlavního oltáře kostela sv. Václava. Chtěl se asi podívat na jiná místa v Žamberku. Nějak mu však za tu dobu ztuhla křídla, upadl a nechtěně při tom urazil ruku svému většímu kolegovi.
- V levém okně presbytáře bylo dřívější původní sklo nahrazeno zajímavou barevnou vitráží.
- Rekonstrukce interieru zámecké kaple byla dokončena a pravidelné sobotní bohoslužby v tomto svatostánku byly obnoveny slavnostní mší svatou v sobotu 16. listopadu za účasti rodiny barona J. M. Parishe, který opravy financoval. Děkujeme všem farníkům, mužům i ženám, kteří přiložili ruku k dílu a pomáhali. Kaple je překrásná a je i významnou památkou města.
- Opravy a rekonstrukce církevních objektů neprobíhají jen v Žamberku. Po dohodě s Obecním úřadem byly opraveny vnitřní stěny zákristie v kostele sv. Antonína v Helvíkovicích. Dřívější omítka tam byla místy opadaná, jinde oddělená od zdiva. Opravu prováděli řemeslníci Miroslav Felcman a Vojtěch Kroul. Oba farníci pak ještě stěny vymalovali a též barvou natřeli podlahu.
- Začátkem listopadu započala renovace obrazů křížové cesty, kterou provádí Slávek Král ze Žamberka a nátěr zlatou barvou Vráťa Matyáš z Helvíkovic.
- Bohužel, ne všechno se opravuje nebo nově tvoří, ale také ničí. V srpnu a v září byly postupně ukradeny všechny měděné plechy z takzvané okapničky kolem celé kaple. V listopadu pan Vojtěch Kroul znovu veškeré okapničky nově připevnil. Všem, kteří tvořivě přiložili ruku k dílu, za jejich práci děkujeme.
- V neděli 15. prosince se v kostele sv. Václava konal adventní varhanní koncert Jany Havlíčkové. Bylo to v předvánočním shonu milé pohlazení duše. Naše varhany jsou starým, vzácným nástrojem - ten názor jsme již vícekrát slyšeli od hostujících mistrů, kteří možnosti našich varhan svojí hrou předváděli. A posluchači? Těch bylo tentokát deset, dvanáct ... Na podzim v našem chrámu vystoupil instrumentálně vokální soubor GEMMA ze Sopotnice. Nás, přítomné posluchače svým vystoupením velmi potěšil. Měl celkem patnáct členů. A nás, účastníků koncertu bylo třináct. Příště asi nepřijde nikdo, všichni jsme se totiž hluboce styděli
- Hledám ke koupi malý domeček v Žamberku a blízkém okolí. Za každou radu budu vděčná. Markéta Kladivová (775 270 491)

BETLÉMSKÉ SVĚTLO

I letos v předvánočním čase přivezou skauti do České republiky plamen světla z dalekého Betléma – symbol míru a Vánoc. Již tradičně poputuje světlo po železnici a Žamberští skauti a skautky ho v sobotu 21. prosince přivezou až do Žamberka. Vy si ho můžete vyzvednout v kostele sv. Václava v neděli po mši svaté nebo během otevírací doby papírnictví u kostela.

Přejeme Vám klidné a pohodové Vánoce!

Skauti a skautky ze Žamberka

Farní zpravodaj - Žamberk

POŘAD VÁNOČNÍCH BOHOSLUŽEB 2013

		Žamberk	Písečná	Slatina nad Zdobnicí	Líšnice
Úterý 24.12.	Štědrý den	24.00	16.30	22.00	15.00
Středa 25.12.	Boží hod	9.15	11.15		
Čtvrtek 26.12.	sv. Štěpána	9.15	11.15		
		16.00 Albertinum			
		16.45 Penzion			
Pátek 27.12.	sv. Jana evangelisty	18.00 *			
Sobota 28.12.	Mládátka betlémská	16.30 zám. kaple		18.00	
Neděle 29.12	Svaté rodiny	9.15 **	11.15 **		7.30 **
Úterý 31.12.	sv. Silvestr	17.30 ***		16.00 ***	
Středa 1.1.	Matky Boží	9.15	11.15		

Pozn.: * s žehnáním vína; ** s obnovou manželských slibů; *** ukončení občan. roku

Přejeme a vyprošujeme Boží pokoj a radostné prožití svátků vánočních.

Děkuji Vám všem, za vše dobré co jsme zatím společně prožili. Děkuji všem dárcům za pomoc, kterou poskytli na opravy a údržbu našich chrámů.

Boží požehnání ať Vás provází!

Vyprošuje P. Oldřich Kučera

KALENDÁŘ AKCÍ:

Pravidelné akce			
Název	Dny konání	Začátek	Nejbližší termín
Katechismus pro dospělé	pondělí - 1x za 2 týdny	po večerní mši svaté	13.1.2014
Náboženství	středa - každý týden	13-14:30 (13:30-15)	8.1. a 15.1.2014
Mše svatá pro děti	první týden v měsíci	v 18:00 v kostele	6.1.2014
Farní knihovna	2. a 4. pondělí v měsíci	po mši svaté	13.1. a 27.1. 2014

Plánované akce		
Název	Termín	Místo
Výšlap na Žampach	čtvrtek 26.12. ve 14:15	Žampach
Tříkrálová sbírka	sobota 4.1.2014 dopol.	Žamberk
Tříkrálový koncert	neděle 12.1.2014 v 15:00	chrám sv. Václava v Žamberku

Děkujeme všem, kdo napsali své příspěvky do tohoto čísla Farního zpravodaje. Těší nás, že máte zájem o zkvalitnění našeho občasníku. Další písemné příspěvky můžete

osobně předat někomu z redakční rady nebo posílat e-mailem na níže uvedenou adresu. Další číslo vyjde v březnu.

Technické náklady na výtisk Farního zpravodaje činí 5 Kč. Dobrovolné příspěvky na jejich úhradu můžete vhazovat do kasiček k tomu určených přímo v kostele.

Členové redakční rady Farního zpravodaje jsou: Marek Faltus, Ondřej Jäger, P. Oldřich Kučera, Roman Moskva, Jaroslav Schröffel a Marie Souradová. Technické zpracování: Ondřej Jäger, Václav Ježdík a Roman Moskva. Zpravodaj byl vydán díky dobrovolným příspěvkům aktivních farníků. Svoje připomínky a příspěvky můžete zasílat na email: zpravodaj@farnostzamberk.cz; www.farnostzamberk.cz

Fotogalerie: <http://farnostzamberk.rajce.idnes.cz/>